

ВЕСТИТОРЪЛ РОМАНЕСК.

ГАЗЕТА СЕМИ-ОФІЦІАЛЪ.

ВЕНІ

Міеркрсі 1 Септемвие 1854.

№. 69.

Екс. Сале Комисарълі Амперътеск Ототан, Дервіш-
па, кѣтре Сфатъл Административ времелник дін Принципата
Ромъніеі.

Минсте съ даѣ дн кѣнощинца Сфатълі Административ вре-
мелник, дн зртареа ретрадері Рѣшилор, Гвернъл Мъриреі Са-
мперътеці а Сълтанълі а воіт съ рестаторничезе стареа де
те а Принципатълі Ромъніеі, ши Амълцимеа Са Принцъл
а приіміт порънкъ де а се Антоарче спре а лва іаръші
администраціи, ши а адъста хотъръриле челе дін зршъ але
Порці. Ам зртареа ачестора ам ши адресат Амълцимеі
витаціе офіціалъ спре Антоарчереа Са дн ачест ораш.
Гвернъл Имперіал Ототан, крѣдінчос Амдаторіилор сале, а
съ іа, прин Амделецере кѣ гвернъл Маестъціі Сале Ам-
диді ши Регале Апостоліче, приетенъл ши алатъл Амалтеі
търъриле требънчоасе спре а рестаторниці дн Принципатъл
стареа лекрърілор чеа лецвѣтъ, дѣпъ кѣш ісвораше дін
търъриле асигърате де кѣтре гвернъл Мъриреі Сале Ам-
Сълтанълі дн привінца администраціи ачестеі дърі.

Ам дн кѣнощинца Сфатълі Административ времелник ача-
дърътоаре хотъръре а Авъгъстълі нострѣ Сѣверан, тѣ фо-
де ачествъ оказіе спре а іі Амні Амкредінцареа осевитеі
инстірі.

Комисаръ Амперътеск Ототан
(Іскъліт) Дервіш.

Бзкрещі, 1 іѣ Септемвие 1854.

Adresse de S. Exc. Monsieur le Commissaire Impérial Otto-
man Dervisch-Pacha, au Conseil administratif provisoire
de la Principauté de Valachie.

J'ai l'honneur d'informer le Conseil administratif que par
suite de la retraite des Russes, le gouvernement de Sa Ma-
jesty Impériale le Sultan a voulu retablir l'état précédent de
la Principauté de Valachie, et Son Altesse le Prince Stirbey
a reçu l'ordre d'y revenir pour reprendre le rênes de l'ad-
ministration et attendre les dispositions ultérieures de la Su-
blime Porte. Je viens en conséquence d'adresser à Son Al-
tesse l'invitation officiel pour Son retour dans cette ville.

Le gouvernement Impériale Ottoman fidèle à ces engage-
mens, a resolu de prendre d'un commun accord avec le gou-
vernement de Sa Majesty Imp. et R. Apostolique, ami et allié
de la Sublime Porte, les mesures nécessaires pour rétablir dans
la Principauté de Valachie l'état des choses légal, tel qu'il
résulte des privilèges assurés par le gouvernement de Sa Ma-
jesty Impériale le Sultan, relativement à l'administration de
ce pays.

En portant à la connaissance du Conseil Administratif pro-
visoire cette gracieuse détermination de notre Auguste Sou-
verain, je saisis l'occasion pour Lui renouveler l'assurance
de ma haute considération.

Le Commissaire Impérial Ottoman
(Signé) Dervisch.

Bucarest, 1 (13) Septembre 1854.

Марѣа-Британіе.

Лондра, 20 Авъгст. Стареа требілор Ам Ориентѣ а дат при-
о Амсеинътоаре десеватере, ла сѣлршѣтѣ сеанцеі дін 10,
пера лорзілор. Маркѣзъл де Кланрїкарде а пропъс ка съ се
адресъ спре а се добънді челе маі Амтінсе інформациі а-
ресвоіълі, прекъш ши асѣпра аліанцелор че с'аѣ форматѣ.
че Ам дїскърсъл съѣ а ензърат деосівителе фасе але ке-
ші а десвѣтът търъриле де ресвоіѣ адоптате де челе доѣ
новілъл лорд а стъръіт асѣпра нечесітъціі де а се Амперъ-
парламентълі о копіе Амъл трактатъл дін 14 Іѣніе Амкеіат
Австріа ши Поарта, ши де а се фаче кѣноскъте Марѣ-Бри-
тезоанеле че аре гвернъл де а конта асѣпра приетенеціі
търъ-лѣкрърі а Австріеі. Лордъл Кларендон а рѣспѣнс аст-фелі:

Мілорзі,

Новілъл меѣ приетен неѣкъкъндѣтъ а кѣнощинце маі дін наінте
челе че авеа де гънд а трата Ам дїскърсъл съѣ, не почѣѣ
де аша де Амтінс дѣпъ кѣт аш фі доріг ла обсервациіле
асѣпра ліпсеі де шалъпе ши тѣнціі, воіѣ респѣнде Амсъ ла
дін дїскърсъл съѣ че с'адресъ маі да дрептъл ла міне, ла
знде ворбеше де трактателе дінтре Поарта ши Австріа.

Новілъл меѣ приетен н'а преа авѣт кѣвълнт а зіче кѣ амба-
М. Сале ла Константінопол 'ла спрїжніт, ши кѣ ачел
от нзтаі дѣпъ стъръітоареле ноастре рекомандаціі с'аѣ іскъ-
Сълнтѣ маі тѣлте лѣні, Австріа декларъ гвернелор Енглї-
Францеі ши Порціі кѣ са нѣ ва інтра нічі де кѣш Ам те-
л ототан фъръ приішїреа гвернъллі търческ. Еа декларъ

Grande-Bretagne.

L'état des affaires en Orient a donné lieu à un important débat, à la
fin de la séance du 10, dans la chambre des lords d'Angleterre.

Le marquis de Clanricarde a proposé qu'il fût fait une adresse pour
obtenir de plus amples informations sur la guerre, ainsi que sur les alian-
ces qui ont été formées. Après avoir rappelé, dans son discours, les pha-
ses diverses de la question, et discuté les mesures de guerre adoptées par
les deux puissances, le noble lord a insisté sur la nécessité de communi-
quer au parlement une copie du traité du 14 juin entre l'Autriche et la
Porte, et de faire connaître à la Grande-Bretagne les raisons qu'a le gou-
vernement de compter sur la cordiale coopération de l'Autriche. Lord Cla-
rendon a répondu ainsi:

Mylords,

Mon noble ami ne m'ayant pas fait connaître à l'avance la portée de
son discours, je ne pourrai pas répondre aussi amplement que j'aurais dé-
siré à ses observations sur l'absence de chaloupes et de munitions, mais je
répondrai à la partie de son discours qui s'adresse plus directement à moi,
à celle où il a parlé de traités entre la Porte et l'Autriche.

Mon noble ami n'a pas eu tout à fait raison de dire que l'ambassa-
deur de S. M. à Constantinople l'avait appuyé, et que ce traité n'avait été
signé que sur nos trop pressantes recommandations. Il y a plusieurs mois,
l'Autriche déclara aux gouvernements d'Angleterre et de France et à la Porte
qu'elle n'entrerait point sur le territoire ottoman sans le consentement du
gouvernement turc. Elle déclara qu'elle n'interviendrait que pour réprimer

къ нъ ва интервені де кѣт спре а попрі де а се фаче о револуціе рѣсеаскъ лн Сервіа, саѣ спре а се лмпотриві ла о инвазіе де оцірі рѣсеці лн ачаестъ провиндіе. Къ тоате къ новілѣл меѣ пріетен с'а арѣтат а авеа тоатъ лнкредера лн протестаціа гввернѣлї сервіенеск, еѣ крез къ шї лнсѣшї н'а преа пѣс маре темейѣ пе дѣнса, шї къ, фѣръ Австріа, де пѣлт лнкъ Сервіа с'ар фї рескѣлат лн фаворѣл Рѣшілор.

Гввернѣл австріаческ а пѣс лн діспозиціа Порціи оціріле сале спре а преантѣмпіна орі каре лнчеркаре де инсбрекціе, декларѣнд лнсъ къ ле ва тріміте нѣмаї атѣнчі кѣнд Поарта і ле ва чере. Асеменеа а декларат къ, ла лнтѣмпларе де а се лнкѣрка лн ресвоїѣ къ Рѣсія, ва авеа требзіндъ де а окѣпа прінціпателе, къ нѣ ле ва окѣпа лнсъ фѣръ ка маї лнтѣлї сѣ факъ лнвоелї формале къ Поарта деспре ачаеста. Трактатѣл нї с'а лмпѣртъ-шїт лн зїоа кіар лн каре се іскѣлеа ла Константінопол; ної нѣл кѣношеатѣ маї дїн наїнте, шї прїн зрмаре нїчі н'ам пѣтѣт консїмці ла дѣнсѣл. Лордѣл Стратфорд де Редклїф, амбасадорѣл нострѣ ла Константінопол, не вестї къ ел а сѣтѣвїтѣ прїїміреа трактатѣлї, шї дѣпъ треї сѣпѣтѣлї гввернѣл і а дат лнкѣвїнцареа са.

Лнтр'ачеаста с'а тѣрцініт кореспонденца прївітоаре ла ачаестъ прїчїнѣ; шї дака лордѣл Стратфорд де Редклїф, каре шїе че требѣе сѣ прїїмеаскъ шї че сѣ асѣлре, а консїмціт ла адопціа ачестѣї трактат, а фѣкѣт-о пентрѣ къ а вѣзѣт лн преамѣл шї лн артїколіле трактатѣлї о потрївіре лнтрѣ тоате къ негоціаціїле цїнѣте ла Віена лнтре Енглїтера, Франца шї Австріа, шї пентрѣ къ н'а вѣзѣт нїмік лн ачест трактат каре сѣ опреаскъ пе Сѣлтанѣл де а адопта орі че тѣсѣрї ва жѣдека де кѣвїнчоасе спре а шї пѣстра авторїтатеа са лн прїнціпате, шї де а окѣпа лнсѣшї ачесте прїнціпате дѣпъ ретрацереа Рѣшілор къ саѣ фѣръ конкѣрсѣл Енглїтерї шї ал Францїей. Кѣнд лнсъ афларѣтѣ къ трактатѣл с'а іскѣлїт шї і кѣноскѣрѣтѣ текстѣл, ам фѣкѣт бѣгареа де сеатѣ къ окѣпаціа терїторїлї отоман есте о операціе фортеле делїкатѣ, шї къ ера де маре требзіндъ а се пѣстра къ о деосебїтѣ лнгрїжіре авторїтатеа Сѣлтанѣлї лн провинціїле данѣбіене, къ тоате тѣсѣрїле лзате лн прївінца господарїлор саѣ лн а орі кѣрѣї ал обїект, нѣ требзїа сѣ аїбъ де кѣт ѣн характер кѣрат времелнїк. Австріа а прїїміт ачесте обсервації.

Кѣнд, ла сѣлршїтѣл лѣї Івнїе, Рѣшїї ераѣ лн пѣнт де а дешерта прїнціпателе, шї сѣ шї трѣсесерѣ дїн Бѣкѣрѣції, се вестї ла Віена къ, нѣ нѣмаї авеаѣ де гѣнд а рїдіка шї лѣа ванїї пѣлїчі шї архївеле, а дѣче къ сїне пе чеї маї де кѣпетенїе лѣкѣиторї шї мїліціа, дар лнкъ шї а арде архївеле; Австріа лнцелесе атѣнчі вѣтѣмареа че потѣ лнчерка прїнціпателе дака оціреа еї н'ар їнтра лндатѣ, шї трїмісе ѣн офїдер ла фѣартїрѣл генерал ал оцірілор алїате ка сѣ вестеаскъ къ ар авеа де гѣнд сѣ окѣпе, лн нѣмеле Сѣлтанѣлї, о парте а Ротѣнїей, шї а статорнїчі аколо ордіна, де шї нѣ поате їнтра ка велїцерантѣ (ресвоїтоаре) пентрѣ къ нѣ се афла нїчі де кѣт лн ресвоїѣ къ Рѣсія, шї нѣ прїїмісе нїчі ѣн респѣнс ла черерїле чеї адресасе. Воїѣ зїче, лн кѣт дешпре черерїле адресате Рѣсіей, къ н'авеаѣ тонѣл че новїлѣл меѣ прїетен шї а лнкїпѣїт, къ пе ла лнчепѣтѣл лѣї Івнїе гввернѣл австріаческ се пѣлнсе гввернѣлї рѣсеск дешпре вѣтѣмареа прїчїнѣїтѣ Австріей шї Тѣрчїей прїн окѣпаціа прїнціпателор черѣндѣї дешертагеа лор. Рѣспѣнсѣл гввернѣлї рѣсеск н'а авѣт форма ѣнѣї рефѣлз ісолент; дїн потрївѣ, ел а прїїміт а адопта челе треї артїколе де кѣпетенїе дїн протоколѣл конферїнцїей де Віена. Поменеск ачаестъ лмпрежїраре ка сѣ лндрептез кѣте-ва пѣрерї грешїте зїсе ачі де новїлѣл меѣ прїетен.

Кѣнд Австріа лшї вестї кѣдетареа де а їнтра лн прїнціпате, ної зїсерѣтѣ къ дака Австріа аре де гѣнд а окѣпа Ротѣнїа, дешертатѣ де Рѣшїї, шї а їнтра лн Молдавіа ка сѣ і ісгонеаскъ де аколо, еа шї ар лндепїні кѣ екзактїтате лндаторїріле сале; дака лнсъ кѣдета а се тѣрціні ла окѣпаціа терїторїлї дешертат де Рѣшїї, ар фї де кѣвїндъ сѣ аценте о лнтрадїнс лнгѣдѣїре а Порції ла ачаеста.

Австріа а рѣспѣнс къ н'аре де гѣнд а їнтра лн Прїнціпате де кѣт спре а преантѣмпіна о инсбрекціе че с'ар пѣтеа івї лн-тр'ѣнселє, шї спре але окѣпа лн нѣмеле Сѣлтанѣлї; къ еа нѣ пѣтеа їнтра ка велїцерантѣ пентрѣ къ нѣ декларасе нїчі де кѣт ресвоїѣл, чї къ се ва опѣне прїн сфордѣ ла реїнтрагеа Рѣшілор.

une insurrection russe en Serbie, ou pour résister à une invasion des russes dans cette province. Quoique mon noble ami ait jugé justesse de la protestation du gouvernement serbe, je crois qu'il n'est pas trop d'importance, et que, sans l'Autriche, il y a longtemps que la Serbie se serait insurgée en faveur des Russes.

Le gouvernement autrichien a mis à la disposition de la Porte des troupes pour réprimer toute tentative d'insurrection, mais en déclarant qu'il n'entrerait dans le cas seulement où la Porte les appellerait. Il a déclaré que, dans le cas où il ferait la guerre avec la Russie, il aurait besoin d'occuper les Principautés, mais qu'il ne les occuperait pas sans avoir pris auparavant, à ce sujet, des arrangements formels avec elle. Le traité nous a été communiqué le jour même où il était signé à Constantinople; nous ne le connaissions pas auparavant, et par conséquent nous n'avons pas pu y consentir. Lord Stratford de Redcliffe, notre ambassadeur à Constantinople, nous annonça qu'il avait conseillé l'adoption de ce traité trois semaines plus tard le gouvernement lui a donné son approbation.

A cela c'est bornée la correspondance relative à ce sujet. Lord Stratford de Redcliffe, qui sait ce qui doit être accepté ou rejeté, n'a senti à l'adoption de ce traité, c'est parce qu'il a vu dans les articles du traité qu'il se rattachait aux négociations faites en lieu à Vienne entre l'Angleterre, la France et l'Autriche, et qu'il n'a vu dans ce traité rien qui empêchât le Sultan d'adopter tel ou tel qu'il jugerait convenables pour maintenir son autorité dans les provinces ou d'occuper lui-même ces Principautés après la retraite des Russes, sans le concours de l'Angleterre et de la France. Mais lorsque nous avons appris la signature du traité et que nous en avons connu le texte, nous avons fait observer que l'occupation du territoire ottoman était une affaire très délicate, et qu'il était nécessaire de maintenir avec un soin particulier l'autorité du Sultan dans les provinces danubiennes; que toute occupation relativement aux hospodars ou à tout autre objet ne devait avoir un caractère purement temporaire. L'Autriche a accepté ces observations.

Lorsque, à la fin de juin, les Russes étaient sur le point d'abandonner les principautés, et avaient déjà abandonné Bucarest, on annonça que, non-seulement il allaient emporter le trésor et les archives, mais qu'ils allaient brûler les maisons des principaux habitants et la milice, mais qu'ils allaient brûler les églises. L'Autriche alors comprit le tort que pourraient éprouver les principautés si l'armée n'y entrait pas, et elle envoya un officier au quartier général des armées alliées annoncer qu'elle se proposait d'occuper, au nom de l'Autriche, une partie de la Valachie, et d'y rétablir l'ordre, quoiqu'elle ne pût entrer comme belligérante parce qu'elle n'était point en guerre avec la Russie, et n'avait reçu aucune réponse aux demandes qu'elle lui avait adressées. Je dirai, quant à ces demandes adressées à la Russie, que mon noble ami ne se doutait pas le ton que mon noble ami a supposé, que c'est au commencement de juin que le gouvernement autrichien se plaignit au gouvernement russe du tort causé à l'Autriche et à la Turquie par l'occupation des principautés et lui en demanda l'évacuation. La réponse du gouvernement russe fut en la forme d'un refus insolent; au contraire, il a offert d'adopter les articles principaux du protocole de la conférence de Vienne. Je ne puis que faire ce fait pour rectifier quelques assertions erronées de mon noble ami.

Lorsque l'Autriche annonça l'intention d'entrer dans les principautés, nous nous dimes que si l'Autriche entendait occuper la Valachie, évacuer les Russes, et entrer en Moldavie pour les en chasser, elle remplirait ses engagements; mais que si elle entendait se borner à l'évacuation du territoire évacué par les Russes, il serait convenable qu'elle adressât une demande expresse de la Porte.

L'Autriche a répondu qu'elle ne se proposait d'entrer dans les principautés que pour y prévenir toute insurrection, et pour les garantir au nom du Sultan; qu'elle ne pouvait entrer comme belligérante parce qu'elle n'avait point déclaré la guerre; mais qu'elle s'opposerait par la force à la rentrée des Russes. La Porte a répondu par la nomination d'un

а рѣшението принѣмае знеі комисіи дѣлѣнїи дѣлѣнїи
а мерце съ рестаторническъ ордина дн провинціи дн нѣ
Сьлтанъли, шї а фаче о черчетаре жѣдектореаскъ пѣртѣ
сподарилор дн мїнѣтѣл интѣрїи Рѣшилор: реїнтеграція госпо
ор ва депѣнда (атѣрна) де резѣлтатѣл ачестеї черчетѣрї.
д нѣмїреа ачестеї комисіи і с'а фѣкѣт кѣноскѣтѣ, гѣвернѣл аб
чекск а декларат кѣ рѣмѣне мѣлѣмїт. Мїлорзї, нї се весте
Рѣшилор Принціпалеле саѣ чел пѣдїн Ромѣнїа сѣнт съ се департе.
роате кѣ ачестѣ резѣлтат катѣ а фї атрїбѣт дн маре парте
нїї оцїрїлор алїате шї бравѣреї Тѣрчїлор, дар шї атїгѣдїна
де Австріа а контрїбѣт ла ачѣаста. Е кѣт-ва тїмп де кѣнд
нїцѣ концентрареа оцїрїлор австріачѣщї дн Трансїлванїа, дн
кїп кѣм съ аменїнде позїціа Рѣшилор дн Молдова, шї нѣ
малтѣрї принцѣл Гортчѣакоф а прїїмїт порѣнка де а дешер
олдова ка шї Ромѣнїа.

Нѣ прѣтїнз де лок, Мїлорзї, а прѣсента ачї о аположіе а Ав
ї, нїчї а апѣра тоатѣ полїтіка ачестеї цѣрї; нѣ вѣз днсъ нїчї
нїнѣ де а'мї рѣтраѣ еспрїїле кѣ каре тѣ сервїї шї опї
че еспрїмаїѣ аспра кїпѣлї кѣ каре нѣдѣждїам кѣ Австріа
вѣра сѣт имперїал консїдерацілор де оноаре, де интерес шї
емнїтате. Мѣ знеск кѣ новїлѣл мѣѣ прїетен кѣ дн калїта
са де Стат неатѣрнат, Австріа е дн дрепт а аѣа о полїтїкѣ
партїкѣларѣ, шї кѣ ної н'авем дрепт а не плѣнѣе де дѣнса.
днсъ кѣ, орї че ва пѣтеа гѣндї новїлѣл мѣѣ прїетен деспре
фїчеле че ної ам пѣтѣт фаче, нѣ е аѣѣвѣрат кѣ полїтіка ноа
а атѣрнат де ачѣеа а Австріеї, нїчї кѣ Австріа не а попрїт
лѣкра дн орї-че мѣкар. Треѣвѣще мѣлт тїмп шї мѣлѣї ванї
пѣї пе нїчор де ресѣоїѣ о оцїре де 300,000 оаменї. Фѣрѣ
їалѣ, прѣкѣт а зїс новїлѣл мѣѣ амїк, полїтіка Австріеї катѣ
детермінатѣ де интереселе австріачѣщї; нѣ се каде днсъ а
е дїн ѣѣере кѣ ачесте интересе сѣнтѣ мѣлт маї пѣдїн сїм
шї мѣлт маї пѣдїн лѣмїноасе де кѣт ачелеа але Францїеї
Енглїтерїеї.

дн кѣт пѣнтрѣ скопѣрїле ноастре, деспре каре а вѣрїт но
а мѣѣ амїк, н'ам нїчї зн мѣтїф а тѣ дндої де а ле еспїне
оїѣ одаѣт шї ле воїѣ еспїне кѣ атѣт маї маре плѣчере кѣ кѣт
сѣнтѣ ачелеа але Австріеї.

Ної ам кѣѣетатѣ кѣ Рѣсїа аѣа проїекте аспра Тѣрчїеї шї
прѣтекстеле кѣ каре воѣа а ле аѣоперї ерѣї прїмеждїоасе пѣн
Европа. Ної не ам гѣндїтѣ кѣ оцїрїле тот-дазна маї нѣме
е але ачестїї пѣтерї деспотїче о фѣкѣсе съ аїѣѣ дн окїї лѣ
нї прѣстїжїѣ (фартек) каре, днтемїеїат саѣ нѣ, дї днлеснї а
днтїнде инфлїнда аспра знор пѣнтѣрї знде еа н'аѣа нїчї зн
т а аѣа. Ної не ам сокотїт кѣ тоате ачѣстѣа ерѣї перїкѣлоасе
ѣрѣ неатѣрнареа Европїеї шї пѣнтрѣ днїнїтарѣа чївїлїзаціеї.

дн ачест мїнѣт, Рѣсїа несокотѣще армеле Енглїтерїеї шї
нїцїеї прѣкѣт шї опїнїа пѣвїкѣ. Еѣ зїк кѣ сѣѣѣранѣл знеї цѣрї
е фаче ачѣаста аре саѣ креде кѣ аре о пѣтере каре, кѣнд е
треѣвїндатѣ а сѣсїїне прѣтенції недрѣпте, е аменїнѣѣтоаре
ѣрѣ сїгѣранда чѣлорлалте пѣтерї. Еѣ зїк кѣ дака ачѣастѣ пѣ
е ексїстѣ дн реалїтате, е треѣвїнѣѣ а фї рѣдѣсѣ, днпѣдїнатѣ;
е нѣмаї днкїпїре, е треѣвїнѣѣ а фї рїсїпїтѣ, шї крѣз кѣ а
та ва фї резѣлтатѣл ресѣоїлѣї шї ал марелор сїлїндї неїнтерѣ
е але Францїеї шї Енглїтерїеї. Еѣ зїк кѣ о пѣтере ка ачѣеа а
їеї е контрарїе прогрѣсѣлї шї фѣрїчїреї чѣлорлалте нації.

Еѣ зїк кѣ пе кѣнд доѣ марї пѣтерї комерціале шї марїтїме,
ѣ че шї аѣ слїтѣ тоате мїжлоачеле сїлїндѣсѣ а пѣстра па
се днкѣркѣ де а лор бѣнѣ воѣ днтр'о лѣпѣтѣ каре поате цїне
т, шї каре неапѣрат кѣстѣ сѣкѣтп, шї ачѣаста фѣрѣ а вої сѣ
ѣ нїчї зн интерес нїчї зн авантаїїѣ пе сѣатѣле дїн ачест ре
їѣ, есте о доѣѣѣ де сїнчѣрїтатеа шї правїлнїчїа кѣѣѣѣрїлор
шї мѣѣ бѣкѣр мѣлт кѣ не а фост пѣстрат де соартѣ а се дн
днтрѣ Енглїтерїа шї Францїа ачѣастѣ алїанѣѣ стрѣнѣсѣ, шї
л-са їсторїеї енгажментѣ ѣреднїче де мѣрїмеа шї цѣнеро
ѣтеа ачѣстор доѣ нації.

Кѣнд ам дндрѣпнатѣ флотеле ноастре шї оцїрїле ноастре
їтра ѣрѣжмашѣлї, ної н'амѣ днчѣркатѣ ачѣелеашї аневоїндї фї
нїціале шї полїтїче ка Австріа, аневоїндї каре, прѣкѣт а зїс но
їл мѣѣ амїк, сѣнт кѣрат цѣрмане. Нѣ дефайт Австріа пѣнтрѣ
аѣѣапѣтѣ ка планѣрїле сале сѣ фїе днплїнїте шї аша сѣ пѣ
аскъ днїнїте. Крѣз кѣ еа ва пѣне капѣт манѣврелор шї ин
їлор днтрѣвїнѣдате спрѣ а о паралїза, шї ам мѣлѣѣмїреа а а
їца Камерїї, кѣ де треї-зѣчї шї шеасе оре, шї прїн ѣрмарѣ де

sion impériale chargée d'aller rétablir l'ordre dans les provinces au nom du Sultan, et faire une enquête judiciaire sur la conduite des hospodars au moment de l'entrée des Russes: la reintegration des hospodars dependra du résultat de cette enquête. Lorsque la nomination de cette commission lui a été annoncée, le gouvernement autrichien a déclaré qu'il en était satisfait. Mylords, on nous annonce que les Principautés ou au moins la Valachie vont être évacuées. Quoique ce résultat doive être attribué en grande partie à la présence de l'armée alliées et à la bravoure des Turcs, il est dû aussi à l'attitude prise par l'Autriche. Il y a déjà quelque temps qu'on annonce la concentration des troupes autrichiennes en Transylvanie, de manière à menacer la position des Russes en Moldavie, et ce n'est qu'avant-hier que le prince Gortschakoff a reçu l'ordre d'évacuer la Moldavie aussi bien que la Valachie.

Je ne prétends point, mylords, présenter ici une apologie de l'Autriche, ni défendre toute la politique de ce pays; mais je ne vois aucune motif pour retirer les expressions dont je me suis servi, et les opinions que j'ai exprimées sur la manière dont j'espérais que l'Autriche agirait sous l'empire de considérations d'honneur, d'intérêt et de dignité. Je conviens avec mon noble ami qu'en sa qualité d'Etat indépendant, l'Autriche a le droit d'avoir une position politique qui lui soit particulière, et que nous n'avons pas le droit de nous en plaindre. Mais je dis que, quoi que pense mon noble ami des sacrifices que nous avons pu faire, il n'est pas vrai que notre politique ait dépendu de celle de l'Autriche, ni que l'Autriche nous ait empêché d'agir en quoi que ce soit. Il faut beaucoup de temps et d'argent pour mettre sur pied une armée de 300,000 hommes. Sans doute, comme l'a dit mon noble ami, la politique de l'Autriche doit être déterminée par les intérêts autrichiens; mais il ne faut pas perdre de vue que ces intérêts sont beaucoup moins simples et beaucoup moins clairs que ceux de la France et de l'Angleterre.

Quand à nos vues, dont a parlé mon noble ami, je n'ai aucune motif pour hésiter à les exposer encore une fois et le les exposerai avec d'autant plus de plaisir qu'elle sont en grande partie celles de l'Autriche.

Nous avons pensé que la Russie avait des projets sur la Turquie et que les prétextes dont elle les couvrait étaient dangereux pour la tranquillité de l'Europe. Nous avons pensé que les armées toujours plus nombreuses de cette puissance despotique l'avaient environnée d'un prestige qui, fondé ou non, lui avait permis d'étendre son influence sur des points où elle n'avait aucune droit d'en avoir. Nous avons pensé que tout cela était dangereux pour l'indépendance de l'Europe et pour le progrès de la civilisation.

En ce moment, la Russie défie les armes de l'Angleterre et de la France et l'opinion du monde entier. Je dis que le souverain d'un pays qui fait cela possède ou croit posséder un pouvoir qui, lorsqu'il est employé à soutenir des prétentions injustes, est menaçant pour la sécurité des autres puissances. Je dis que si ce pouvoir existe réellement, il doit être réduit; si c'est une illusion, il faut qu'elle soit dissipée, et je crois que ce sera le résultat de la guerre et des grands efforts désintéressés de la France et de l'Angleterre. Je dis qu'une puissance comme celle de la Russie est contraire au progrès et à la prospérité des autres nations.

Je dis que lorsque deux grandes puissances commerciales et maritimes après avoir épuisé tous les moyens de conserver la paix, s'engagent de propos délibéré dans un lutte qui peut être longue, et qui ne peut manquer de coûter fort cher, et cela sans vouloir retirer aucun avantage particulier, de cette guerre, c'est un preuve de la sincérité et de la loyauté de leurs intentions, et je me réjouis qu'il nous ait été réservé de conclure entre l'Angleterre et la France cette alliance étroite et de léguer à l'histoire des engagements dignes de la grandeur et de la générosité des deux nations.

Lorsque nous avons dirigé contre l'ennemi nos flottes et nos armées nous n'avons pas eu à surmonter les même difficultés financières et politiques que l'Autriche, difficultés qui, comme l'a dit mon noble ami, sont exclusivement allemandes. Je ne blâme pas l'Autriche d'attendre pour marcher que ses plans soient complets. Je crois qu'elle viendra à bout des manœuvres et des intrigues employées pour la paralyser, et j'ai la satisfaction d'annoncer à la Chambre que depuis trente-six heures, et par conséquent depuis que l'on connaît à Vienne l'évacuation des Principautés par les Russes

канд с'а фькет кеноскьтъ ла Виена дешертареа Принципотелор де кьтре Ръши, с'аъ скьмбатъ днтре Австріа ші кабинетъла М. Сале ноте каре доведескь къ Австріа н'аре де гьнд ка ші ноі а се маі днтоарче ла statu quo.

Катъ а маі зиче днкъ кьтєва квинте. днаинте де а сфьрші, деспре тьсвріле че ам лватъ ші деспре позіція ноастрь критикать де новіла меъ амик.

Дн Балтик, Мілорзі, аветъ зна дін челе маі фрѣмоасе флоте че аъ пьтєт вре одатъ еші дін портєріле ноастре, ші дака н'ам пьтєтє добьнді маі ісбьнді дн контра зьні връжманш каре фьце де бьтєліе ші се аскьнде ла спателе зідврілор сале де граніт, флотеле сале сьнтъ влокате ші н'ї сльжескь днтрє німік. Зік, Мілорзі, къ нъ е пьдін лькрє пе канд ноі не афьлтъ дн ресвоіѣ къ о таре пьтере шарітітъ, васеле ноастре сь поатъ кьльторі фьръ темере аспра тьтєлор тьрілор. Блокєл че ноі есерсѣтѣ аспра портєрілор рьсєші дъ прілежїѣ комерцьлї ноастрь а дн-флорі, ші ачєст влок німікнїчєще къ десьвьршіре комерцьл де дін афаръ а і Рьсієі. Еѣ нъ почїѣ чїта предьрї ка новіла меъ амик, нічї спьне къ че кондіці тьрфьріле рьсєші потъ сосї цьнъ дн Енглїтера, цїѣ днсь къ транспортъла сєзлї пе вькат кость цьнъ ла 20 лївре вьтоїл.

Катъ асєменеа а консїдера къ комерцьл къ Рьсіа се фаче прїн міжлочїреа капїталєрілор енглезєці. Ачєсте капїталєрі, неальратє пєнтрє продькція ші експосїція сьпра тьргєрілор, аѣ дн-чєтатъ де а се маі да; прїн зьтаре тоатъ індьстріа цьрїї е парализатъ, ші прїпрїетарьл рьс дін прїчина дешертьрї тьргєрілор нъ маі арє кьт сь ші скоадъ кєлтєлїе. Цїѣ къ днтр'ачєстеа нъ сьнтъ ніде рєзлътатє дїа чєлє прєа-єроїчє; єлє днсь вор авєа чєл пьдін ачєст авантацїѣ де а крєа о ші маі таре стрїпторає дн тоатє класєлє попьладїєі рьсє; єлє вор есерса інфлїцъ аспра опїнієі пьвлїчє, ші дьпъ пьррєєа мєа, ачєстеа сьнтъ ніде рєзлътатє маі днсемнътоарє кїар ші де кьт дака Севастопьлє ші Елсїнгфорс ар фї кьзт дн сьпьнїрєа ноастрь. кьдерї карє ар фї тьлцьміт ші дндєстєлат дешертъчьнєа ші амьдіа ноастрь націоналъ. (Аскьлтаці!)

Мілорзі, вьна днцєлєчєрє ші сєнтїментъла де прїєтенїє чє єсістъ днтрє оцїрї ші скадрє н'аѣ сєрвїт де кьт а лєга ші маі стрьнєс рєладїїлє лор кордіалє а кьрора єсістїнцъ днтрє амьндовь цьрїлє ть сїмд норочїт де а проклама. (Аскьлтаці!) Ідєа чє лрьнєа днпьратъла Ніколає дн аньл трєкьт, къ націа енглезєаскь с'а молєшіт дін прїчина льнцїї пьчї, къ нічї арє де гьнд а фачє ресвоїѣ, ші къ аліанца ноастрь къ Франца ар фї ка о вьшїкь пе апъ, с'аѣ рїсіпїтъ къ десьвьршіре ка ші прєстїжїл Рьсієі къ ар фї о пьтерє мілїтаръ сдровїтоарє, ка ші ачєла къ талантъла дїпломатїк ал кабинетълї єї ар фї де чєл маі дналтград. (Аскьлтаці!) Ачєстеа нъ сьнтъ ніде рєзлътатє де міжлок сьѣ неднсемнътоарє добьндїтє нъмаї дн патрє сьѣ чїнчї льнї. (Аскьлтаці!)

Адєсєа ам декларат, Мілорзі, къ ар фї де прїєсє а спєціфіа кондіцілє пе карє ноі ам пьтєа фачє пачє; ноі днсь сокотїмъ къ скопєл ресвоїлї єстє де а ажьнцє ла о пачє дрєаптъ, оноравїлъ, ші пе кьт є ertat прєведєрїї зманєсъ рєалїзє, о пачє дьравїлъ (траїнікъ). Ної крєдєтъ къ о пачє нъ ва фї нічї дрєаптъ нічї оноравїлъ нічї дьравїлъ дака єа н'ар асїгьра неатьрнарєа ші днтрєцїмєа Імперїлї отоман, дака єа н'ар фачє дін Імперїл отоман о партє інтєгрантъ а сїстємєі обцєщї де політїкъ єврєпєанъ, дака н'ар протєціа Імперїл отоман де аменїндарє ші нъ л ар асїгьра де прїмєждї. (Аплаздє.) Проклаш къ фьръ ачєстє кондіці пачєа нъ ва фї нічї дрєаптъ нічї оноравїлъ нічї дьравїлъ, ші спрє а ажьнцє ла ачєст рєзлътат ної дорїтѣ коопєраціа (днпрєзнь-лєкрарєа) ші а алтор гьвєрнє, фьръ днсь а депьнда (атьрнєа) де дьнсєлє. (Аскьлтаці!)

Франца ші Енглїтера нъ шї вор днпьдїна сїлїнцєлє. (Аплаздє.) Єлє сє днтємєїазъ пе міжлоачєлє лор, пе дрєптатєа кьсєї лор ші пе рєалїзмъ чє єлє прїїтєскъ дін нъвнтръ; ші къ тоатє къ сьнтємъ дїспьшї а нєгодіа дєспрє пачє, сьнтємъ хотьрѣдї а н'о фачє нічї одатъ пьнъ нъ вор авєа довада bona fide де кьцєтєрїлє ші воїнда де а прїїмі кондіцілє чє ноі афьлтъ дрєптє ші пе карє тоатъ Єврєпа арє дрєпт алє прїїмі дін тьлїнїлє ноастрє. (Аплаздє.)

Модїа є прїїмітъ.

il a été échangé entre l'Autriche et le gouvernement de S. M. des mo prouvent que l'Autriche se soucie aussi peu que nous d'un retour tu quo.

Je dois dire encore quelques mots, avant de finir, des mesur nous avons prises et de notre position qui a été critiquée par mon m

Dans la Baltique, Mylords, nous avons une des plus belles flott soient jamais sorties de nos ports, et si nous n'avons pu obtenir de succès contre un ennemi qui refuse la bataille et s'enferme derriè nûrs de granit, ses flottes sont bloquées et ne lui servent à rien. Mylords, qu'ils n'est pas sans importance qu'au moment où nous s en guerre avec une grande puissance maritime, nos navires puissent v sans crainte sur toutes les mers. Le blocus que nous exerçon sur le russes permet à notre commerce de fleurir, et ce blocus anéanti près le commerce extérieur de la Russie. Je ne puis pas citer d comme mon noble ami, ni dire à quelles conditions les marchandises peuvent parvenir en Angleterre, mais je sais que le transport du su terre coûte 10 à 20 livres par tonneau.

Nous devons considérer aussi que le commerce avec la Russi au moyen de capitaux anglais. Ces capitaux, indispensables poue duction et l'exposition sur les marchés, ont cessé d'être fournis; en sequence, toute l'industrie du pays est paralysée, pendant que la dé des marchés a privé le propriétaire russe de tout ce qu'il lui fallait subvenir à ses dépenses. Je sais que ce ne sont pas là des résulta héroïques; mais ils auront du moins cet avantage de créer une plas gêne dans toutes les classes de la population russe; ils exerceront e fluence sur l'opinion publique, et selon moi, ce sont là des résultat considérables même que si Sébastopol ou Helsingfors était tombé, à tatisfaction de notre vanité et de notre ambition nationale. (Ecoutez!)

Mylords, la bonne entente et le sentiment amical qui existiez les années et les escadres alliées n'ont servi qu'à cimenter plus étro leurs relations cordiales dont je suis heureux de proclamer l'existenc les deux pays. (Ecoutez!). L'idée que nourrissait l'empereur de Rusie dernier, que la nation anglaise avait été énervée par la paix, qu'e pensait pas à faire la guerre, et que notre alliance avec la France ne qu'une corde de sable (rope of sand), s'est aussi complètement ddi que le prestige de la Russie comme puissance militaire écrasante ou e talent diplomatique d'ordre supérieur. (Ecoutez!). Ce ne sont pas là d diocres ni d'insignifiants résultats obtenus au bout de quatre ou simp (Ecoutez!).

J'ai souvent déclaré, mylords, qu'il serait superflu de spécifier l ditions auxquelles nous pourrions faire la paix; mais nous pensons q jet de la guerre est d'arriver à une paix juste, honorable et autan soit donné à la prévision humaine de la réaliser, une paix durable. croyons qu'une paix ne serait ni juste ni honorable ni appelée à av la durée si elle n'assurait pas l'indépendance et l'intégrité de l'Empi toman, si elle ne faisait pas de l'Empire ottoman une partie intégral système général de la politique européenne, si elle ne protégeait pas pire ottoman contre la menace et ne le garantissait pas contre le d (Applaudissements.) Je proclame que sans ces conditions la paix ne ni juste ni honorable ni durable; et pour arriver à ce resultat nou rons la coopération d'autres gouvernements, mais sans dépendre d'a coutez!).

La France et l'Angleterre ne ralentiront pas leurs efforts. (Appla ments.) Elles comptent sur leurs propres ressources, sur la justice d cause et sur l'appui qu'elle reçoivent à l'intérieur; et quoique nous dispose à négocier pour la paix, nous sommes décidé à ne jamais le sans avoir la preuve bona fide des intentions et de la volonté d'ac les conditions que nous trouvons justes et que toute l'Europe a droit tenir par nos mains. (Applaudissements.)

La motion est adoptée.